

زن منظر و منتظر پروری

مریم معین الاسلام

چکیده

آنچه این نوشتار در پی آن است، تبیین نقش مادر در تربیت نسل ولایی با بهره گیری از آداب و دستورات وارد شده در مضامین دیفی است. برای تبیین این مسأله، نویسنده به ساز و کارهای تربیت نسل مهدوی و ضرورت بهره‌گیری از این ساز و کارها پرداخته است.

در این مقاله، نگارنده به هشت گام اساسی اشاره می‌کند که مادران باید بردارند تا محصلو تربیت آنان، تربیت نسلی مهدی باور و مهدی یاور باشد. این گام‌ها عمدتاً از زمان انتخاب همسر آغاز و نهایتاً تا پایان دوره نوجوانی ادامه می‌یابد.

نگارنده، در این نوشتار در پی اثبات این مهم است که غفلت از آداب اسلامی و دستورات وارده در این زمینه، موجب ناکامی خانواده‌ها در تربیت نسل ولایی در عصر حاضر شده است.

کلید واژه‌ها: نقش مادر، انتظار، زن منتظر، تربیت نسل، مادر منتظر.

مقدمه

در طول تاریخ تشیع، یکی از نقش‌های بدلیل زنان، دفاع از ولایت و تلاش برای حفظ این ارزش الهی بوده است، به ویژه در عصر غیبت که تقریباً امکان ایفای نقش مردان برای دفاع از ولایت، به سبب اختناق شدید، کم نگ بوده است، زنان، فعالانه برای حفظ فرهنگ مهدویت در جامعه نقش آفرینی کرده‌اند. بین تمام نقش‌های مختلف زنان در حفظ این ارزش، تربیت نسل ولایی و زنده نگه داشتن محبت اهل بیت ^۷ به ویژه یاد و اندیشه مهدوی نقشی بسیار مؤثر و غیرقابل انکار بوده است.

زنان، در راستای همان رسالتی ایفای وظیفه می‌کنند که خالق انسان‌ها برای آنان قرار داده است و معمار انقلاب، حضرت امام خمینی (آن را به خوبی تبیین کرد و فرمود:

شغل اصلی زن شغل مادری و همسری است و مهم‌ترین کار زن مادری است.
و در جای دیگری فرمودند:

انبیاء آمدند انسان بسازند، شغل مادر ما همین است!

همچنین بزرگ بانوی اسلام، حضرت فاطمه زهرا ^۳ فرمود:

آن گاه که زن، در منزل به امور خانه و تربیت فرزند می‌پردازد، به خدا نزدیک تر است.

به هر حال، حرکت در صراط مستقیم و تقرب زن به سوی پروردگار، جز از طریق ایفای نقش بسیار کلیدی و مؤثر مادری و تربیت فرزندان نیست.

همان طور که ذکر شد، زنان شیعه، با بهره‌گیری از آموزه‌های دینی در طول تاریخ تشیع، با پرداختن به اساسی‌ترین کار که همان مادری است، بلندترین گام‌ها را برای حفظ ولایت برداشتند. آنان، با نقش آفرینی خود، ارزش ولایت و دوستی ولی خدا

فصلنامه‌ای در عرصه فرهنگ و تربیت اسلامی

را به فرزندان خود منتقل کردند؛ به ویژه در عصر غیبت که امام معصوم حضور ظاهری نداشت، این مادران بودند که با فضا سازی مناسب در خانه و با پایبندی به امام زمان خود و با ابراز علاقه‌ای که به آن امام، نشان می‌دادند، این علقه و عاطفه را به فرزندان خود هم منتقل کردند و از این طریق، در حفظ و احیای این مهم کوشیدند.

اما در عصر حاضر، تربیت انسان دیندار، پویا، کارآمد و عاشق ولایت، از اهمیت و جایگاه والایی برخوردار است؛ چرا که ما با جریان ناتوی فرهنگی مواجه هستیم که بنا دارد از نسل جوان ما یک نسل بی‌هویت و بیریشه بسازد، همان طور که مقام معظم رهبری در جمع دانشگاهیان و دانشجویان استان سمنان، فرمود:

باندهای بین‌المللی زر و زور، برای تسلط بر منافع ملت‌ها، سازمان‌های نظامی ناتو را تشکیل داده بودند. اکنون در پی تشکیل ناتوی فرهنگی هستند و با استفاده از امکانات زنجیره‌ای متنوع و بسیار گسترده رسانه‌ای ... در پی تخریب هویت ملی جوامع بشری هستند.

اینجا است که نقش مادران در دفاع از هویت ملی و دینی و انتقال ارزش‌ها، بسیار پررنگ می‌شود؛ چرا که تمام ارزش‌های دینی، اخلاقی، ملی و... در درون خانواده شکل می‌گیرد، نهادینه می‌شود و به جامعه منتقل می‌گردد؛ به ویژه ارزش‌های ولایتمداری که از ارزش‌هایی است که، دشمن نوک تیر حمله خود را متوجه آن کرده است، توسط خانواده از نسلی به نسل دیگر منتقل می‌شود.

مادران منتظر، باید بدانند یکی از مسؤولیت‌هایی که از سوی شارع مقدس بر عهده آنها گذاشته شده است، تلاش برای تربیت یک نسل ولایی است؛ همان‌طور که در روایات متعدد، آمده است که ولایت اهل بیت ۷ از فرایض الهی است و ملأی قبول اعمال و عبادات به شمار آمده است. در زیارت جامعه آمده است:

به سبب ولايت شما طاعت واجب پذيرفته می شود و دوستي واجب برای شما است.^۴

پیامبر ۹ به سلمان فرمود:

دوستي اهل بيت من، بر هر مرد وزن با ايمان، واجب است.^۳

پیامبر ۹ راز و رمز رسيدن به سعادت را تمسك به اهل بيت بيان فرمود:

هر کس پس از من، به خاندانم تمسك جويد، از رستگاران خواهد بود.

از اين رو آن حضرت، به والدين سفارش کرد:

فرزنداناتان را با محبت من و محبت اهل بيت من تربيت و تأديب کنيد.^۵

مادر منتظر، برای پرورش يک نسل منتظر، باید با ساز و کارهای تربیت نسل ولای آگاه باشد و با بصیرت و آگاهی و ایجاد زمینه‌های لازم و از بین بردن موانع و با استعانت از پروردگار، برای تربیت نسل منتظر تلاش کند؛ از اين رو عمدترين نقش آفريني‌های زن منتظر، منتظرپروری است. اميد است همان طور که در طول تاریخ تشیع، زنان، افتخار آفرینی‌های زيادي در این راستا داشته‌اند، در اين عصر هم بتوانند با تربیت نسل منتظر، دین خود را به جامعه دیني ادا کنند.

تبیین ضرورت مسئله

مهدى باوری و مهدى یاوری دو شاخصه اصلی نسلی است که باید زمینه‌ساز حکومت مهدوي باشد. اين دو شاخصه در شاكله نسلی جديد که با سهمگين ترين طوفان‌های بنيان برانداز دين و دينداری مواجه می باشند، شكل نمی‌گيرد، مگر با تربیت دیني اصولي و همراه بینش و آگاهی که سكاندار اين مهم هم مادران و زنان هستند.

در عصر حاضر، نسلی می‌تواند از تهاجم بی امان مهاجمان فرهنگ مصون باشند که

وابستگی‌های عاطفی و قلبی عمیقی به دین و مظاهر مکتب و مذهب داشته باشد. تنها علاقه‌مندان اهل بیت ^۷ و پایین‌دان به سنن مذهبی و شعائر دینی هستند که کمتر در معرض انحراف و گناه و مفاسد و آلودگی‌های اخلاقی قرار می‌گیرند؛ همان طور که مولای متقيان حضرت علی ^۷ فرمودند:

حفظ شدن انسان [در مقابل آسیب‌های دشمنان] به اندازه دیانت او است.^۶

در جای دیگر فرمود:

دین، انسان را از گناهان باز می‌دارد.^۷

آن حضرت بزرگ‌ترین روزی دنیا و آخرت را دین می‌دانسته و می‌فرماید:

هر کس، دین روزی او شد، همانا خیر دنیا و آخرت روزی او شده است.^۸

آن سرور موحدان، دین را نوری می‌داند که در جهان ظلمانی، برای تشخیص راه از بیراه، به کار می‌رود.^۹

در ارزش دین و دینداری، به کلام نورانی حضرت امام رضا ^۷ بسنده می‌کنیم. هنگامی که از آن حضرت پرسیدند: (فلسفه عقیده به خدا و پیغمبران و امامان و آنچه از جانب او آمده است چیست؟) فرمود:

علت‌های بسیاری دارد؛ یکی از آنها این است که کسی که به خدا معتقد نیست، از گناهان اجتناب نمی‌کند و در ارتکاب معصیت‌های بزرگ توقف نمی‌کند و در انجام هر ظلم و فسادی که میل دارد و برایش لذت بخش است، از هیچ کس حساب نمی‌برد.^{۱۰}

طبعی است کسی که به خدا و قیامت، اعتقاد ندارد، عدالت، برابری، ایثار، از خودگذشتگی و به طور کلی، همه مسائل اخلاقی از نظر او پوچ و خالی از مفهوم است. برای چنین فردی، فرقی بین ظالم و عادل و نیکوکار و جنایتکار نیست؛ زیرا در نظر او، همه با مرگ، به یک نقطه می‌رسند؛ پس چه چیزی می‌تواند مانع این انسان از فساد

و هوسرانی باشد؟ در نتیجه، اعتقاد به خدا و قیامت، باعث می‌شود انسان خود را برابر هر حرکتی مسؤول بداند. انسان معتقد، باور دارد که کوچکترین عمل رشت و زیبای او حساب دارد: ۱۱.

هر کس به اندازه ذره‌ای خوبی یا بدی کند، آن را خواهد دید.

براساس آنچه گذشت دین است که به زندگی محتوا می‌دهد و آن را از امپراتوری قدرتمند تکنولوژی که به اذعان اندیشوران، یکی از ثمرات منفی آن، پوچی و بی محتوایی زندگی و بی معنا کردن آن است، نجات می‌دهد. همچنین از تحریر و سرگردانی ناشی از گرفتار شدن در دریابایی از اطلاعات بی‌حد و مرز نجات می‌دهد. دین است که آرامش بخش انسان در دنیای پرازنش و اضطراب امروزی است.

نظر به اهمیت و نقش بی‌بدیل حضور دین در زندگی، به نظر می‌رسد مهم‌ترین رسالت زنان منظر، توجه به تقویت بنیان‌های دینداری در فرزندان خود می‌باشد؛ چرا که نسل بدون دین، با اعتقادات سست و بی‌اساس، هرگز نمی‌تواند در آینده، پرچم دار حکومت جهانی حضرت مهدی ۷ باشد.

از آن جا که به گواهی تجربه و تاریخ، عواطف پاک و مقدس در ارتباط با معصومان ۷ عامل ثبات قدم بیشتر در دینداری است و از آن جا که عشق و محبت به اهل بیت ۷ تا حد زیادی بیمه کننده افراد برابر گناه و فساد است، از مهم‌ترین رسالت‌های دیگر زنان مسلمان در عصر فعلی، ایجاد محبت و عشق به حضرت مهدی ۷ در وجود فرزندان می‌باشد. به بیان دیگر، تربیت نسل مهدوی باور و مهدی یاور، یکی از مهم‌ترین و اساسی‌ترین کارهایی است که زنان می‌توانند برای حفظ دی نداری فرزندانشان انجام دهند. از سوی دیگر، با این عمل، زمینه ظهور حضرت را با تأمین نیروی انسانی مؤمن و معتقد به وجود مبارک حضرت، فراهم کنند.

پرداختن به ابعاد گوناگون این مسئله، از عمدت‌ترین مباحثی است که اربابان خرد و اندیشه باید با طرح آن در مجتمع علمی و مکتبات فرهنگی، نظر جامعه، به ویژه زنان را متوجه آن کنند.

ساز و کارهای تربیت نسل منتظر

تربیت نسل مهدوی باور از جمله دغدغه‌های والدین ولایتمدار در جایگاه متولیان اصلی تربیت است. در سده حاضر، والدین برای تربیت معنوی فرزندان خود با چالش‌های جدی رو به رو هستند؛ چرا که مدعیان جهانی سازی، حکومت جهانی حضرت مهدی ۷ را تنها معارض تحقیق همسان سازی فرهنگی جهان با فرهنگ غرب می‌دانند و با بهره‌گیری از هنر و تبلیغات، سعی در تخریب این فرهنگ دارند، از این رو صهیونیست‌ها با سیطره کامل بر صنعت سینما و رسانه‌ها و با بهره‌گیری از هنر و تبلیغات، یکی از محورهای اساسی فعالیت خود را مبارزه با اعتقاد به ظهور منجی الهی قرار داده‌اند. آنها در محاسبات خود به این نتیجه رسیده‌اند که اعتقاد به ظهور منجی الهی، همواره موجب امید برای مقابله با ستمگران است. از سوی دیگر، آنان به خوبی دریافته‌اند تا زمانی که فرهنگ انتظار زنده است، شیعه که قوام دین به او است، پابرجا است و گره خوردن نسل جدید با فرهنگ مهدویت، خط بطلان بر تمام دسیسه‌های مهاجمان ناتوی فرهنگی است؛ از این رو است که برای تخریب فرهنگ انتظار در منظر نسل جدید، از هیچ تلاشی فروگذار نکرده‌اند. آنان در تلاشند مهدویت را به گونه‌ای به تصویر بکشند که جز تخریب، دلهره و نابودی برای دنیا به ارمغان نخواهد آورد. سفارش تهیه فیلم‌هایی به هالیوود مانند فیلم معروف نوستر داموس، چهار پر (محصول ۲۰۰۱ آمریکا)، ارباب حلقه‌ها و تهیه نرم افزارها و بازی‌های رایانه‌ای از تلاش‌هایی است که برای تخریب فرهنگ مهدویت تدارک

دیده‌اند.

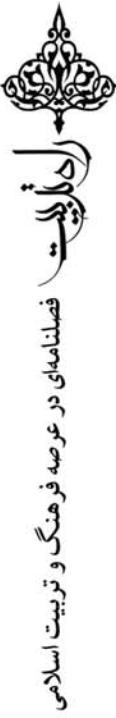
همان طور که گفته شد، مجموعه این تلاش‌ها برای تحریب فرهنگ مهدوی در اذهان فرزندان ما، تربیت مهدوی را با چالش مواجه کرده است. از سوی دیگر، پیچیدگی امر تربیت دینی در عصر حاضر به سبب اختصاصات خاص زمانی امر تربیت را از صعوبت خاصی برخوردار کرده است. همه این عوامل، ضرورت اهتمام همراه بینش و بصیرت، برای تقویت بنیان‌های اعتقادی مهدی باوری و مهدی یاوری را آشکار می‌کند.

ناگفته نماند که برخلاف همه این چالش‌ها، مبانی تربیت ولای و همچنین نظام تربیتی آن که از آب‌شور مبانی غنی و ناب وحیانی سرچشمه می‌گیرد، می‌تواند بهترین سرمایه برای متولیان امر تربیت دینی به ویژه مادران باشد. مادران، باید با به کارگیری اصول و شیوه‌های صحیح تربیت ولای و شکوفایی فطرت، در صدد تقویت عواطف و احساسات فرزندان خود درباره امام زمان‌شان باشند؛ چرا که آنها در درون خود، از گرایش به سوی انسان کامل برخوردارند.

در این نوشتار مختصر، سعی بر این است که به پاره‌ای از ساز و کارهای تربیت مهدوی در عصر حاضر اشاره شود. امید است این مختصر بتواند برای همه کسانی که دغدغه تربیت نسل مهدی باور را دارند، راهگشا باشد؛ اگر چه به دلیل مجال محدودیت، امکان اشاره به دستورالعمل‌های دینی نمی‌باشد و فقط به بررسی اجمالی گام‌هایی که باید برداشته شود، بسنده می‌کنیم. امیدواریم علاقه‌مندان، با مراجعت به منابع و متون اصیل دینی، دستورالعمل‌های جزی و دقیق را به دست آورند.

پیش از بیان گام‌هایی که مادران باید بردارند تا توفیق تربیت نسل منتظر را ییابند، جا دارد توجه عزیزان را به چند نکته جلب کنیم:

یکی از عوامل مهم عدم توفیق ما در دینداری و پرورش نسل دیندار، عدم

توجه به آموزه‌های دینی و آدابی است که در شرع مقدس برای پرورش یک نسل دیندار آمده است. برخلاف این که از مکتبی غنی برخوردار هستیم که برای تمام مراحل زندگی ما دستورالعمل‌های ریز و جزی دارد، متأسفانه غالب ما مسلمانان یا از آنها آگاهی نداریم یا اگر آگاهی داشته باشیم، برای عمل به آنها اهتمامی نداریم؛ از این رو به هر صورت که خود دوست داریم، همسر بر می‌گزینیم و تمام مراحل مختلف فرزند داری را پشت سر می‌گذاریم. با این وجود انتظار داریم نسلی ولایی، مؤمن و صالح داشته باشیم. به هر حال، عدم اهتمام ما به آداب اسلامی فرزند پروری که از لحظه انتخاب همسر تا ۲۱ سالگی فرزند را شامل می‌شود، موجب شده است توفيق چندانی در تربیت فرزند صالح نداشته باشیم.

نکته دیگر، توجه به سن آغاز تربیت نسل ولایی است. از دیدگاه دانش تعلیم و تربیت، آموزش مفاهیم ارزشی و اخلاقی، مانند ولایت و حب ولی خدا، باید در زمانی صورت گیرد که قوای ادراکی و شناختی برای دریافت این مطالب آماده باشد. هنجر تمسک به ولی خدا را باید هنگامی به متربی منتقل ساخت که توانایی التزام به آن را دارا باشد. از دیدگاه اخلاقی، نظر علمای تعلیم و تربیت در مورد متربی، مورد قبول است؛ ولی درباره مرbi، نکته‌ای مورد توجه قرار گرفته و آن این است که او وظیفه دارد زمینه‌های مناسب را برای ارتباط با ولی خدا فراهم آورد؛ بنابراین؛ مرbi باید تمھیداتی را که به کسب مهارت‌های لازم برای ارتباط با ولی خدا لازم است، پیش از رسیدن به مرحله ادراک و التزام، فراهم نماید؛ از این رو برخی از گام‌هایی که بر می‌شماریم، جنب زمینه سازی دارد.

نکته دیگر آن که اولیای تربیتی به ویژه مادران باید بدانند که خود، نیازمند یادگیری در حوزه ارزش‌ها و اخلاقیات هستند؛ زیرا باید در جایگاه یک مدیر و تسهیل کننده در این گونه امور عمل کنند. امروزه برخی تئوری‌های تربیت اخلاقی،

مثل پست مدرن‌ها حرکت‌های را برای حذف منابع اصیل والگو آغاز کرده‌اند؛ ولی برخلاف آنها، اسلام برای منابع مقتدر (قرآن و سنت) والگوهای دینی جایگاه خاصی را قائل می‌باشد که باید اولیای تربیت هم علم نسبت به این منابع مقتدر و شناخت نسبت به الگوهای دینی را داشته باشند.^{۱۳}

گام اول: انتخاب شایسته

بر اساس آموزه‌های تربیتی دین اسلام، پدر، از ارکان اساسی تربیت مهدی باور می‌باشد. در فرهنگ قرآنی و طبق آیه (قوا انفسکم و أهليکم ناراً...) ۱۳ پدر متولی و مسؤول اصلی تربیت فرزندان می‌باشد؛ از این رو می‌بینیم آن گاه که پیامبر ۹ می‌خواهد وضعیت اسفبار تربیت دوره آخرالزمان را مطرح کند، می‌فرماید: وای بر فرزندان آخرالزمان که پدران هیچ اقدام مؤثری برای آموزش واجبات دینی به آنها انجام نمی‌دهند.^{۱۴}

با توجه به تأثیر پدر در تربیت فرزند، مادرانی که طالب تربیت یک نسل مهدی باور هستند، باید هنگام انتخاب همسر، به این مسؤولیت تربیتی توجه داشته باشند و فردی را برگزینند که ولایتمدار و از خانواده‌ای اصیل باشد که عشق و محبت به امام زمان ۷ در او نهادینه شده باشد؛ زیرا پدری که خود برخوردار از عشق و محبت به امام زماش نباشد، نمی‌تواند در ایفای رسالت تربیت نسل مهدی باور توفیقی داشته باشد از سوی دیگر، تقید پدر در رعایت حلال و حرام الهی به ویژه تقید به تهیه روزی حلال برای خانواده در دیندار کردن فرزندان و تربیت نسل ولایی، فوق العاده مؤثر است.

بدین سبب، اولین گام برای تربیت نسل ولایی، انتخاب همسری ولایتمدار است که در آینده بتواند پدری موفق در تربیت نسل ولایی باشد.

در مجموع، در رهنمودهایی که از سوی پیامبر اکرم ۹ و امامان معصوم ۷ در این باره رسیده، معیارهایی بسیار اساسی برای انتخاب همسر مطرح شده است که توجه و عمل به آنان، هنگام انتخاب همسر، بسیار راهگشا است. به امید آن که در هنگام انتخاب با توجه به این معیارها دست به مهمترین انتخاب در زندگی بزنیم.

گام دوم: توجه به آموزه‌های دینی هنگام انعقاد نطفه

زندگی یک موجود جاندار از لحظه لقاح آغاز می‌شود. از همین لحظه است که مرد وزن، عنوان پدر و مادر یافته و ایفای نقش حساس و جدیدی را بر عهده می‌گیرند. این دوره نه ماهه در حیات آدمی، بسیار مهم و تعیین‌کننده است. هر گونه کوتاهی والدین به ویژه مادر گاهی عواقبی غیرقابل جبران دارد.

حالت هیجانی و عاطفی در لحظه انعقاد نطفه، رویاها و خیال‌پردازی‌های مادری در جنین تأثیر مستقیم دارد.^{۱۵}

بر اساس آموزه‌های دینی، یکی از مراحلی که می‌تواند در تكون شخصیت دینی و ولای فرزندان مؤثر باشد، مرحله انعقاد نطفه است؛ از این رو در شرع دستورهای زیادی برای این مرحله صادر شده است که توجه به آنها می‌تواند گایی مؤثر برای تربیت نسل ولای باشد.

انتخاب زمان و شرایط روحی و روانی مناسب و توجه به خدا هنگام انعقاد نطفه، از دستوراتی است که وارد شده است؛ از این رو جا دارد پدران و مادران، در این باره مطالعه و بررسی کنند و با توجه به این آموزه‌های دینی، به انعقاد نطفه فرزند خود اقدام نمایند.

روایاتی که تأکید می‌کند هنگام خستگی زیاد یا در ساعات اولیه شب و با شکم پر، آمیزش انجام نگیرد.^{۱۶} همچنین ذکر مکروهات و مستحبات زیادی که در روایات

برای آمیزش وارد شده است، همه دلالت بر اهمیت و نقش این لحظه در حیات مادی و معنوی فرد دارد.^۷

در اهمیت این مسأله، توجه به کیفیت انعقاد نطفه حضرت زهرا ۳ که طراحی آن، از سوی خداوند صورت گرفته است، کفايت می کند. وقتی قرار شد نطفه آن حضرت، منعقد شود، پدرش، رسول خدا ۹ چهل شبانه روز به تهدج و عبادت می پردازد. سپس از غذای بهشتی تناول می کند و آن گاه اجازه انعقاد نطفه صادر می شود.

گام سوم: رعایت‌های دوران بارداری

یکی دیگر از مقاطع و مراحل تأثیرگذار در تربیت نسل مهدی باور، دوران بارداری مادر است.

همه حالات و رفتار و حتی خطورات فکری مادر در فرزند، تأثیرگذار است. مادری که خود علقه عاطفی و فکری با مولای خود امام زمان ۷ داشته و این علقه، نمود عملی در زندگی او دارد، قطعاً این عاطفه را به فرزند هم منتقل خواهد کرد.

تجربه نشان می دهد خواندن دعاهایی که تقویت کننده ارتباط با امامان معصوم ۷ است، می تواند در تربیت نسل مهدی باور مؤثر باشد. اگر در آموزه های دینی، بر خواندن دعاها و زیارتی چون زیارت جامعه کبیره، زیارت عاشورا، دعای عهد و دعای فرج تأکید شده است، بدین سبب است که ارتباط مستدام مادر با این مضامین، به طور مستقیم در جنین تأثیرگذار است و نسلی عاشق ولایت را می پروراند.^۸

روانشناسان بر این باورند که حالات روانی و هیجانی و حتی فعالیت‌های

جسمانی ما در شخصیت کودک تأثیر دارد. تراوش هورمون‌هایی که در شرایط فشارهای هیجانی یا روانی صورت می‌گیرد، از طریق جفت، بر جنین تأثیر می‌گذارد.^{۱۹} ذکر و یاد حضرت مهدی ۷ توسط مادر باردار و نیز انجام عباراتی در این باره می‌تواند در تربیت نسل منتظر مؤثر باشد. علاوه بر آنچه ذکر شد، ارتزاق مادر از لقمه حلال در طول بارداری از مسایل مؤثر در تربیت نسل دیندار و ولایی است.

گام چهارم: تحنیک

آنچه از مضامین روایی فهمیده می‌شود، این است که برخی مسایل ممکن است در نظر ما کوچک باشد؛ ولی اثرات بزرگی در سرنوشت و شاکله دینی انسان داشته باشد؛ از جمله این مسائل که در دین، مورد تأکید قرار گرفته، مسأله تحنیک یا باز کردن کام نوزاد هنگام تولد است. این که کام نوزاد با چه چیز باز شود، در علائق و گرایش‌های او در بزرگی تأثیرگذار است.

در روایات متعددی، برای باز کردن کام فرزند آدابی بیان شده است که از اهمیت این مسأله حکایت دارد.

امام صادق ۷ به سلیمان بن هارون بحیل فرمود: گمان نمی‌کنم کام کسی با آب فرات برداشته شود مگر آن که ما اهل بیت را دوست بدارد.^{۲۰}

گام پنجم: دوران شیردهی

مادرانی که توفیق دارند از شیری که محصول لقمه حلال است به فرزند خود بنوشانند، همچنین مادرانی که با وضو به فرزند خود شیر می‌دهند و با ذکر و یاد خدا سینه بر دهان فرزند قرار می‌دهند، قطعاً در تربیت نسل مهدی باور و مهدی یاور

توفيق بيشتری خواهند داشت.

تأثیر شیر مادر در پرورش شخصیت معنوی فرزندان، امری مسلم و غیرقابل انکار است. حکایات زیبایی که از زندگی برخی علمای بزرگ و مفاخر دینی ما ذکر شده، به خوبی بیانگر نقش شیر مادر در شکل گیری شخصیت معنوی فرزندان است. مادر شیخ انصاری که فرزندش، از مفاخر بزرگ عالم تشیع است وی می‌گوید: (من دربار پسرم، توقع بیشتری داشتم؛ زیرا در دو سالی که او را شیر دادم، هیچ وقت بدون وضو نبودم. حتی در نیمه شب بلند زمستان، یخ حوض را می‌شکستم و وضو می‌گرفتم، سپس چهام را شیر می‌دادم. هیچ گاه بدون بسم الله سینه بر دهان فرزندم نگذاشتم) ۹۱.

همچنین مادر مرحوم آیت الله مقدس اردبیلی می‌گوید: (هرگز لقمه‌ای شبهه ناک نخوردم. قبل از شیر دادن، وضو می‌گرفتم. هرگز چشم به نامحرم نینداختم و در تربیت او کوشیدم).

والدین حضرت امام خمینی (نزیب‌سیار کوشیدند برای شیردهی فرزند بزرگوار خود دایه‌ای بیابند که از روزی کاملاً حلال استفاده کند. آنان پس از یأس از یافتن چنین دایه‌ای با خانی قرار گذاشتند در طول شیردهی این فرزند، حتی یک لقمه از غذای خود استفاده نکند و تمام ارتقا وی از غذایی باشد که برای او می‌آورند.^{۹۲} همه این حکایات زیبا، بر اهمیت دوره شیردهی و تأثیر آن بر شخصیت فرزندان دلالت دارد.

مادری که شیر او آمیخته با ذکر و یاد حضرت مهدی ۷ است و در طول شیردهی، ذکر و یاد امام زمان ۷ خود را بدل و زبان دارد، قطعاً عشق و علاقه‌اش به فرزند، منتقل می‌شود، چرا که تحقیقات روان‌شناسان حاکی از این مسئله است که کلیه عواطف، علقوها و دلیستگی‌های مادر، هنگام شیر دادن به فرزند هم منتقل می‌گردد.

گام ششم: القای محبت به ولی خدا در دوران کودکی در نظام تربیتی اسلام، این نکته مورد تأکید قرار گرفته است که دوران کودکی، دوران شکل‌گیری شخصیت دینی، عاطفی، عقلی و... کودک است. روایات در این زمینه دلالت دارند که در دوران کودکی (هفت سال اول) عنایت خاصی بر مؤanstت کودک با مقوله‌های مذهبی و اخلاقی است.

نظر به محدودیت قدرت درک و فهم کودک از ارزش‌های اخلاقی و به لحاظ رشد نایافتنگی او از لحاظ اجتماعی، بیشترین تلاش مربیان در این مرحله، باید در جهت ایجاد رغبت، علاقه و انس در کودک به ارزش‌ها و مفاهیم اخلاقی از جمله ارتباط با ولی خدا باشد؛^{۳۰} از این رو کلیه رفتار پدر و مادر به ویژه مادر که در این دوره بیشترین ارتباط را با فرزند دارد در شکل‌گیری شاکله شخصیتی فرزند مؤثر است. به تعبیر متخصصان تعلیم و تربیت، کودک، بسان یک دوربین فیلمبرداری بسیار دقیق، مشغول فیلمبرداری هوشمندانه از رفتار مادر است و مادر، بدون این که در صدد آموختن مفاهیم به فرزند خود باشد، با رفتار و کردار خود، در حال آموختن غیررسمی به فرزند خود است.

در نظام تربیتی اسلام، بر تلفیق جنبه‌های نظری (گفتاری) و عملی (کرداری) در عرصه تربیت تأکید شده است. تأکید بر یگانگی گفتار و کردار، در همین راستا می‌باشد.

فرایند تربیت در اسلام، فقط به کارگیری الفاظ و عبارات و قاعده‌های دستور زبانی که مورد نظر پست مدرنیست‌ها (نظریه گفتمان) بوده است، محدود نیست؛ بلکه عرصه عمل نیز دارای اهمیت ویژه‌ای است. چه بسا فهم دقیق دستورات اخلاقی، در ابتدا نیازمند عمل آدمی است. اگر انسان به بعضی دستورات اخلاقی عمل نکند، نمی‌تواند معنای حقیقی آن را دریابد. این که پیامبر گرامی اسلام در بسیاری

موارد، ابتدا عمل می‌کرد و از مردم نیز قبل از درک معنای واقعی یک عمل، تقاضای انجام آن عمل را می‌نمود، دلیل اهمیت عمل است.

بنابراین، حقیقت اعمال و رفتار اخلاقی ما، نه به وسیله گفتار و گفتمان که به واسطه عمل، آشکار می‌شود. گفتمان و به کارگیری قواعد زبان شناختی، زمینه عمل را بهتر فراهم می‌نماید؛ اما تربیت ولایی به آن گونه که فلاسفه تحلیلی به آن اعتقاد دارند به گفتار محدود نمی‌شود. رویکردنی که گفتمان را منبع نهایی رفتار اخلاقی معرفی می‌کند، اخلاق را حقیقتی ناشی از عمل گفتمان و محاوره می‌داند و اساساً هیچ حقیقتی را در جایگاه حقیقت اخلاقی موجود نمی‌پذیرد؛ از این رو در این دیدگاه، هیچ گاه اصول اعمال اخلاقی عام و کلی که هدایت کننده رفتار عام باشد، وجود ندارد و این، چیزی است که پست‌مدرنیست‌ها بر آن تأکید می‌ورزند.^{۴۴}

مادر، باید فرصت طلایی شکل گیری شخصیت فرزند را غنیمت شمرده و پایه‌ها و بنیان‌های اعتقادی فرزندش را با ارایه رفتارهای برگرفته از مبانی دینی و اخلاقی، تقویت نماید. او، اگر بنا دارد فرزندی مهدی باور تربیت کند، باید بداند هر چه محبت و دلباختگی و ارتباط قلبی خود او با آن حضرت بیشتر باشد و این علقه، در رفتار وی که فرزند، شاهد آن است، نمود عینی داشته باشد، به همان میزان می‌تواند این محبت را بدون آموزش رسمی به فرزند خود انتقال دهد. وقتی فرزند، عشق سرشار مادر به امام زمان ^۷ را مشاهده می‌کند وقتی مادر، فضای خانه را به یاد و ذکر حضرت عطرآگین می‌کند، این فضای آکنده از عشق و محبت، در ساختن شخصیت محب و عاشق امام زمان ^۷ مؤثر خواهد بود. مادر می‌تواند با رفتار سرشار از عشق و محبت به امام زمان ^۷، ایجاد این محبت را از مراحل بسیط و عاطفی در کودک خود شروع کند و زمینه روحی و آمادگی قلبی ارتباط با امام زمان ^۷ را در دوره کودکی برای فرزند خود فراهم نماید.

والدین باید برای موفقیت در امر تربیت ولایی به این مهم توجه داشته باشند که خود آنان، در جایگاه اولین مرتبی باید، واجد صفات و ویژگی‌های فکری و رفتاری مشخص باشند؛ چرا که بخش عظیمی از تربیت ولایی به حوزه‌های رفتاری عینی و عمل مربوط می‌شود. باید برنامه تربیتی مادر، متوجه ویژگی‌ها و رفتارهای عینی و عملی مشخص، مفروض و پذیرفته شده عام باشد، تا بتواند زمینه‌های لازم را در فرزندان خود برای پذیرش و قبول آن صفات و ویژگی‌ها فراهم کند.^{۶۵}

به بیان دیگر، مادر باید خود به اصول و مبانی تعلیم و تربیت یک نسل ولایی، علاوه بر شناخت، التزام داشته باشد.^{۶۶}

در حقیقت، فرد به اعتقادات خود، ایمان بیاورد؛ زیرا ایمان، تلفیقی از اعتقاد قلبی و التزام عملی است؛ چرا که دین، مجموعه‌ای از گزاره‌های توصیفی و تجویزی است و گزاره‌های تجویزی، همان التزام عملی است. در مجموع، مادر باید هم به مبانی و اصول تربیت نسل ولایی معتقد باشد و هم به آنچه معتقد است، التزام عملی داشته باشد. باید توجه داشت که جنبه التزام عملی در دوران کودکی، بیش از جنبه‌های دیگر، تأثیر تربیتی دارد. مادر، در جایگاه مدیر داخلی خانواده، می‌تواند فضای داخلی خانه را به گونه‌ای مدیریت کند، که این فضا، از طریق ارائه برنامه‌های عینی و عملی، سرشار از یاد و عشق امام زمان^۷ باشد.

گام هفتم: تعمیق محبت به ولی خدا در دوران نوجوانی

در نظام تربیتی اسلام، دوران نوجوانی، دوران اطاعت است. در این دوره، باید آموزه‌های دینی، به صورت آمیزه‌ای از احساس و عقل به فرزندان ارایه شود؛ زیرا در این دوره، فرزندان، نه احساس و عواطف محض هستند و نه برخوردار از قدرت عقلانی کامل؛ از این رو متولیان تربیت باید هنرمندانه با آمیختن عقل و احساس

و گره زدن اندیشه و عاطفه و محبت، در پی تعمیق محبت نوجوانان به امام زمان شان باشند.

اگر پدران و مادران توفیق یابند که در این دوره، عشق همراه با معرفت را در فرزندان خود ایجاد کنند، تا حدود زیادی توانسته‌اند به رسالت خود در تربیت نسل ولایی عمل نمایند.

یکی از راهکارهای مؤثر برای ایجاد عشق و محبت به ولی خدا در نوجوانان، استفاده از صناعات ادبی، مانند مجاز، تشبيه و استعاره و آرایه‌های ادبی است؛ چرا که تأثیر کلام ادبی، موزون و فصیح در نوجوان، بسیار زیاد است. نوجوان در این دوره، به کلام بلیغ و آراسته به زیورهای ادبی، بسیار علاقه‌مند است.

به ویژه تأثیر عنصر خیال انگیزی ادبی در نوجوان، تأثیر بسیار شگفت و مرموزی دارد. خیال انگیزی، سبب تحریک عاطفه و احساس نوجوان است و موجب افزایش درجه اثربخشی در او می‌شود. پاسکال می‌گوید: (اعتقاد اکثر مردم، تحت تأثیر عاطفه است، نه دلیل و برهان)،^{۴۷} می‌توان این نکته را به سخن پاسکال افزود که حق عقایدی که انسان بر اساس دلیل و برهان می‌پذیرد، در صورتی از نفوذ و ثبات در روحیه‌اش برخوردار خواهد شد که با عاطفه و احساس او آمیخته شود. علامه مظفر تصریح می‌کند: (تخیل، از مهم‌ترین عوامل مؤثر بر نقوس است).^{۴۸}

طبق نام ۳۱ نهج البلاغه که منتشر تربیتی دین است، آن گاه که مولای متقيان قصد دارد فرزند خود، امام حسن مجتبی ^۷ را که در سنین نوجوانی بود،^{۴۹} مورد خطاب قرار داده و آخرین وصایای خویش را به فرزندش برساند، به زیبایی از صناعات ادبی اعم از مجاز، تشبيه، استعاره و کنایه استفاده می‌کند، تا با بهره‌گیری از فصاحت و بلاغت، حکمت‌های ژرف و معارف ناب را در قالب‌های بیانی خیال انگیز، به فرزندش القاء نماید.

به هر حال، از بهترین وسیله‌ها برای بیدارسازی عواطف نوجوان و تحریک عشق و علاقه او به ولی خدا و امام زمان ۷ استفاده از فنون فصاحت و بلاغت و صناعات ادبی است؛ ادبیاتی که در این دوره بسیار مورد توجه نوجوان است و ضمیر و باطن او را تحت تأثیر قرار می‌دهد گفتارهای تربیتی آراسته به آرایه‌های ادبی و زیور فصاحت و بلاغت، غوغایی در درون نوجوان بربای می‌کند که هیچ ابزاری به این اندازه برای بیدارسازی فطرت پاک نوجوان مؤثر نمی‌باشد.

در آموزه‌های دینی، ضمن این که محبت اهل بیت ۷ را اساس دین دانسته‌اند، به محبان آن خاندان نویدهای بسیاری داده‌اند؛ نویدهایی چون:
هرکس با محبت آل محمد بمیرد، شهید مرده است؛^{۳۰} آمرزیده می‌میرد؛^{۳۱} با ایمان كامل می‌میرد؛^{۳۲} فرشته مرگ او را به بهشت مژده می‌دهد؛^{۳۳} در قبرش دو در به روی بهشت گشوده می‌شود؛^{۳۴} و قبر او زیارتگاه فرشتگان رحمت الهی می‌شود.^{۳۵} همچنین آثار دیگری در روایات مطرح شده است؛ از جمله:

کمال دین است؛^{۳۶}

نور در قیامت است؛^{۳۷}

ایمنی در قیامت است؛^{۳۸}

موجب ثبات در صراط است؛^{۳۹}

انسان را بهشتی می‌سازد؛^{۴۰}

موجب محشور شدن با اهل بیت ۷ است؛^{۴۱}

و در نهایت، سبب خیر دنیا و آخرت و نجات از عذاب قبر است.^{۴۲}

بیان این آثار و برکات، با بهره گیری از فنون فصاحت و بلاغت و صناعات ادبی برای تقویت گرایش به ولی زمان در نوجوانان بسیار تأثیر گذار است. نکته آخر این که حب اهل بیت ۷ زمانی عمق می‌یابد که همراه معرفت باشد. امام صادق ۷

فرمود: (محبت، فرع معرفت است).^۳

گام هشتم: ترویج محبت به ولی خدا در دوران جوانی
 دوره جوانی در نظام تربیتی اسلام، دوره وزارت و همراهی است. اگر پدر و مادر و متولیان تربیتی توفیق یافته باشند تمام گام‌های مذکور را با موفقیت طی کنند، جوان آنان، در این دوره به بالاترین مرحله تکامل اخلاقی می‌رسد که مرحله اخلاق مستقل و خودپیرو می‌باشد. در این مرحله تکامل، قوانین حاکم بر رفتار اخلاقی از درون فرد سرچشمه می‌گیرد؛ در حالی که در مراحل کودکی و نوجوانی، جامعه بیرونی غالب است و متربی، بیشتر، از بیرون دستور می‌گیرد. در مرحله اخلاق مستقل و خودپیرو، جهت دهنده، وجودان و درون فرد است.^۴

جوانی که تحت تربیت اصول صحیح قرار گرفته است، به مرحله‌ای می‌رسد که به صورت خودجوش و با الهام درونی، به دنبال ولی خدا حرکت می‌کند؛ زیرا وجود صفات پسندیده، مانند مهربانی با ضعیفان و همچنین داشن در دین و اصالت شخصیت و قدرت معنوی ... جاذبه و کششی درونی به سوی انسان کامل در او ایجاد می‌کند.^۵ عقره وجود او به سمت انسان کامل به صورت درونی حرکت می‌کند و نه تنها خود جذب وجود امام زمان ۷ می‌گردد و تمام وجود او سرشار از عشق و محبت، همراه با معرفت به امام زمان ۷ خود می‌باشد، می‌تواند ترویج دهنده فرهنگ مهدویت بین هم سالان خود باشد و خود، به سربازی فداکار و پیاده نظامی آماده برای دفاع از ارزش‌های مهدوی تبدیل شود.

امام صادق ۷ فرمود:

جوانان را دریابید که آنان، به سوی هر خیری شتابان ترنند.^۶
 هیچ چیزی به اندازه وجود مبارک امام زمان ۷ و برپایی حکومت جهانی آن

حضرت برای جوان پاک طینت جاذبه ندارد؛ زیرا تحقق تمام آرمان‌ها و آرزوهای بلند خود را در پناه بپیایی حکومت جهانی حضرت می‌بینند؛ از این رو اگر صحیح تربیت شده باشد، به یک جریان قدرتمند برای زمینه سازی حکومت حضرت می‌شود. زیرا جوان از سرمایه و امکاناتی برخوردار است؛ مانند:

قدرت بدن و رشد آن، عضلات مناسب و نیرومند و اعصاب پولادین که به آنها امکان هرگونه کار و تلاش بدنی را می‌دهد.

درجه بالای هوش.

بیداری وجودان و بیداری احساس مذهبی.
استعداد فراوان و ابتکار فوق العاده.

میل و رغبت به تزکیه نفس و احیای شخصیت معنوی خود^{۴۷}.
و بالآخره نیروی ایمان و آزادی خواهی و ظلم ستیزی.

این‌ها از سرمایه‌های مادی و معنوی فراوانی است که در این دوره در اختیار جوان قرار دارد. با بهره‌گیری از این سرمایه‌ها وجهت دهی مناسب آن، در راستای حکومت جهانی حضرت مهدی^۷ می‌توان در اشاع این فرهنگ، به خوبی کوشید.

لازم ذکر است وجهت دهی این سرمایه‌ها واستفاده از این نیروی شگفت، کاری بسیار حساس و مشکل است. مرbi باید با شناخت و ایمان و با همفکری و همگامی با جوانان و با ادبیاتی جوان پسند و صبر بسیار... و نیز با حفظ جنبه الگوی خود، به رسالت خطیر خود عمل کند. او باید به دستورهای رسول خدا^۹ درباره جوانان توجه داشته باشد؛ آن جا که فرمود:

به همه شما توصیه می‌کنم با جوانان، با نیکی و نیکوکاری رفتار کنید، شخصیت آنان را محترم بدارید.^{۴۸}
آن حضرت، در جای دیگر فرمود:

آنان را چون وزیر و مشاوری برای خود برگزینید و در امور و حوادث، آنها را همراه خویش قرار دهید.

ضمناً متولیان تربیتی جوانان، باید به این نکته توجه داشته باشند که کوچک‌ترین اشتباہ و بی‌توجهی آنها می‌تواند سبب خارج کردن آنها از مسیر امام زمان ۷ شود؛ به ویژه در دنیای امروز که دشمن در کمین آنان است. وقتی جوانی به ۲۱ سالگی می‌رسد و برآساس آموزه‌های دینی تربیت شده است، بنا بر مضامین روایی، خداوند تبارک و تعالی فرشتگان را مأمور می‌کند به مادر او خسته نباشد بگویند و به پاس این تلاش، برای تربیت آگاهانه به او نوید آغاز زندگی نو و آمرزش همه گناهان می‌دهند.

در این صورت است که مادر منتظر می‌تواند سر بلند و با افتخار ادعا کند توفیق یافته است نسل منتظر تربیت کرده و به رسالت خود که توسط پیامبر اکرم ۹ به دوش والدین گذاشته شده است عمل نماید.

امید است خداوند همه ما را در تربیت نسل ولای که مهم‌ترین رسالت ما در عصر حاضر، است یاری کند و به زنان چنان بصیرت و آگاهی عنایت کند که پرداختن به هیچ امری را به اندازه تربیت نسل صالح و شایسته و مطیع ولی خدا اصیل و اساسی نداند و با مددخواهی از ذات الهی و با تأسی به امام سجاد ۷ که

فرمود:

اللَّهُمَّ اعْنِي عَلَى تَرْبِيَةِ اُولَادِي...؛^{۶۹}

خدایا! مرا در پرورش فرزندانم یاری کن.

به تربیت نیروی انسانی جامعه مهدوی اقدام کند.

نتیجه‌گیری

در مجموع با توجه به مباحث مطرح شده می‌توان نتیجه گرفت پیچیدگی تربیت در عصر حاضر و همچنین تلاش بی‌وقفه مهاجمان فرهنگی برای تخریب فرهنگ مهدوی و جلوگیری از اشاعه این فرهنگ، بیش از گذشته اهتمام جدی مادران و آشنایی با ساز و کار مهدوی را می‌طلبد. بدون بهره‌گیری از آداب و دستورات دین نمی‌توان در تربیت نسل ولایی که یکی از بهترین رسالت‌های یک مادر منظر است، موفق بود.

پی‌نوشت‌ها :

۱. محمد دشتی، فرهنگ سخنان حضرت فاطمه زهراء، ح۹۱، ص۱۴۶، سازمان تبلیغات اسلامی.
۲. (بموالاتکم تقبل الطاعة المفترضة و لكم المودة الواجبة).
۳. موسوعه احادیث اهل بیت، ج۱، ص۴۳، شیخ هادی نجفی. (ان مودة اهل بیت مفروضة واجبة على كل مؤمن و مؤمنة).
۴. کفایة الاثر، ص۴۳، خزان قمی. (من تمسک بعترقی من بعدی کان من الفائزین).
۵. (ادبوا أولادکم على ثلات خصال: حب نبیکم و حب اهل بیته و قرائة القرآن) (خلاصة عبقات الانوار، ج۱، ص۲۵۵).
۶. (صيانة المرء على قدر ديناته) (غرة الحكم، ج۷، واژه دین، ۵).
۷. (الدين يصد عن المحارم). (غرة الحكم، ج۷، واژه دین).
۸. (من رزق الدين فقد رزق خير الدنيا والآخرة) (غرة الحكم، ج۷، واژه دین).
۹. همان.
۱۰. (لعل كثيرة منها ان من لم يقر بالله عزوجل لم يجتنب معاصيه ولم ينته عن ارتكاب الكبائر ولم يراقب أحدا فيما يشهي ويستلزم من الفساد والظلم). بخار الانوار، ج۶۹، ص۶۸.
۱۱. (فمن يعمل مثقال ذرة خيرا يره ومن يعمل مثقال ذرة شرا يره) (زلزال، ۷). ر.ک: ، محمد فتحعلی خانی، آموزه‌های بنیادین علم اخلاق، ج۱، قم، ۱۳۷۸ ش.
۱۲. تربیت اخلاقی از منظر پست مدرنیسم و اسلام، دکتر سید محمد سجادی، کتاب دوم: تربیت اسلامی، مرکز مطالعات و تربیت اسلامی، تابستان ۱۳۷۹.
۱۳. تحریم: ۶.

۱۴. (وبل لا ولاد آخرالزمان من آبائهم...) (خلاصه عبقات الانوار، ج، ص ۵۵۵).
۱۵. روان‌شناسی رشد، علی اکبر شعراوی نژاد، ص ۱۸۱.
۱۶. تفسیر صافی، ج، چاپ تهران، ص ۴۰.
۱۷. علاقه مندان می‌توانند مجموعه این روایات را با مراجعه به منابعی، مثل: تهذیب الاحکام، ج، ص ۴۰۷؛ بخار الانوار، ج، ص ۳۹۷؛ وسائل الشیعه، کتاب النکاح، ج، باب ۱۰۵ و کاف، ج، ص ۵۰۰ به دست آورند.
۱۸. روان‌شناسی رشد (مفاهیم بنیادی در روان‌شناسی کودک)، دکتر حسن احمدی، تهران، ۱۳۷۰.
۱۹. به نقل از کتاب ریحانه بهشتی، سیما محنبر، با همکاری جمعی از خواهران حوزه علمیه، نورالزهراء، چاپ پنجم، ۱۳۸۳.
۲۰. (ما اظن احد يحنك بماء الفرات الا احينا اهل البيت) (تهذیب الاحکام، ج، ص ۳۹).
۲۱. ریحانه بهشتی، ص ۱۷۷.
۲۲. همان.
۲۳. مراحل رشد و تحول انسان، محمد رضا شرفی، سوم، ص ۴۰۵.
۲۴. تربیت اخلاقی از منظر پست مدرن و اسلام، ص ۸۹.
۲۵. تاجیک (۱۳۷۸)، فرامرز نیسم و تحلیل گفتمان، مؤسسه توسعه دانش.
۲۶. کتاب دوم تربیت اسلامی، متن سخنرانی دکتر خسرو باقری، ص ۲۲۳.
۲۷. غلامحسین رضانژاد، اصول علم بلاغت، ص ۱۲۸.
۲۸. المنطق، ص ۴۰۶، به نقل از مقاله نقش و تأثیر فصاحت و بلاغت، حمید حسن زاده، کتاب چهارم تربیت اسلامی، مرکز مطالعات تربیت اسلامی.
۲۹. حضرت در همین نامه می‌فرمایند: (بیش از آنکه دگرگونی‌های دنیا به قوم هجوم آورند و پذیرش و اطاعت مشکل شود، (در دوره نوجوانی برای تو این نامه را نوشتم)، زیرا قلب نوجوان چونان زمین کاشته نشده، آماده پذیرش هر بذری است که در آن پاشیده شود).
۳۰. (الا و من مات على حب آل محمد مات شهید) العمدة ابن بطريق، ص ۵۴.
۳۱. همان، (الا و من مات على حب آل محمد مات مغفور له).
۳۲. الطرائف في معرفة مذاهب الطوائف، ص ۱۵۹ (الا و من مات على حب آل محمد مات مؤمنا مستكمل الايمان).
۳۳. همان، (الا و من مات على حب آل محمد مات بشره ملك الموت بالجنه).
۳۴. الأربعين، ص ۴۶۸ (الا و من مات على حب آل محمد مات فتح له ببابان الى الجنة).
۳۵. همان، (الا و من مات على حب آل محمد مات جعل الله في قبره مزار ملائكة الرحمة).

٣٦. شرح احراق الحق، ج ٤، ص ٥٦٠.
٣٧. امالی صدوق، ص ١٦١.
٣٨. شواهد التنزيل، ج ٢، ص ٣١١.
٣٩. فضائل الشيعة، ص ٤٨، ح ٣.
٤٠. عيون اخبار الرضا، ج ٤، ص ٥٨٠.
٤١. همان.
٤٢. همان.
٤٣. مصباح الشريعة، ص ١١٩، مؤسسه علوی، بيروت، اول، ١٤٠٠ (الحب فرع المعرفة).
٤٤. ر.ک: پژوهش اخلاق (Moral Education) تألیف ترمن. ج. بال (Norman J. Bull).
٤٥. اخلاق المسلم و کیف تربی ابناءنا علیها، محمد سعید مبیض، سوریه، مکتبة الغزالی، ١٩٩١م.
٤٦. (عليکم بالاحاديث فاذنهم اسرع الى كل خير) کافی، ج ٨، ص ٩٣.
٤٧. شناخت، هدایت، تربیت نوجوانان و جوانان، علی قائمی، امیری، بهار ١٣٧٨.
٤٨. حکمت نامه، جوان، محمد محمدی ری شهری، ص ٥٩، دارالحدیث، ١٣٨٤ش.
٤٩. صحیفه سجادیه، دعای ٩٥.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی

فصلنامه‌ای در عرصه فرهنگ و تربیت اسلامی

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
پرتمال جامع علوم انسانی